

Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 lipca 2010 r. sygn. akt SDI 12/10

Teza: Przepis o charakterze wewnętrznym nie może stanowić materialnoprawnej podstawy odpowiedzialności o charakterze represyjnym

“[...]Podstawowym błędem zaskarżonego orzeczenia jest to, że Wyższy Sąd Dyscyplinarny Adwokatury nie dostrzegł, iż utrzymuje w mocy orzeczenie, w którym za samodzielną podstawę odpowiedzialności dyscyplinarnej uznano nie przepis rangi ustawowej, ale przepis zamieszczony w akcie wewnętrznym, wydanym przez organ samorządu zawodowego adwokatury. Przepis § 8 Zbioru zasad etyki adwokackiej i godności zawodu, który w prawomocnym orzeczeniu przyjęty został jako samodzielną podstawą prawną skazania adwokata J. Ż., zamieszczony jest w akcie korporacyjnym, jaki stanowi uchwała Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 10 października 1998 r., Nr 2/XVIII/98 (ze zmianami wprowadzonymi uchwałą Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 19 listopada 2005 r., Nr 32/2005). **Przy docenieniu rangi uchwał organów samorządu zawodowego, z całą stanowczością stwierdzić należy, że przepis o takim charakterze nie może jednak stanowić materialnoprawnej podstawy odpowiedzialności o charakterze represyjnym, a więc także i odpowiedzialności dyscyplinarnej. [...]**”